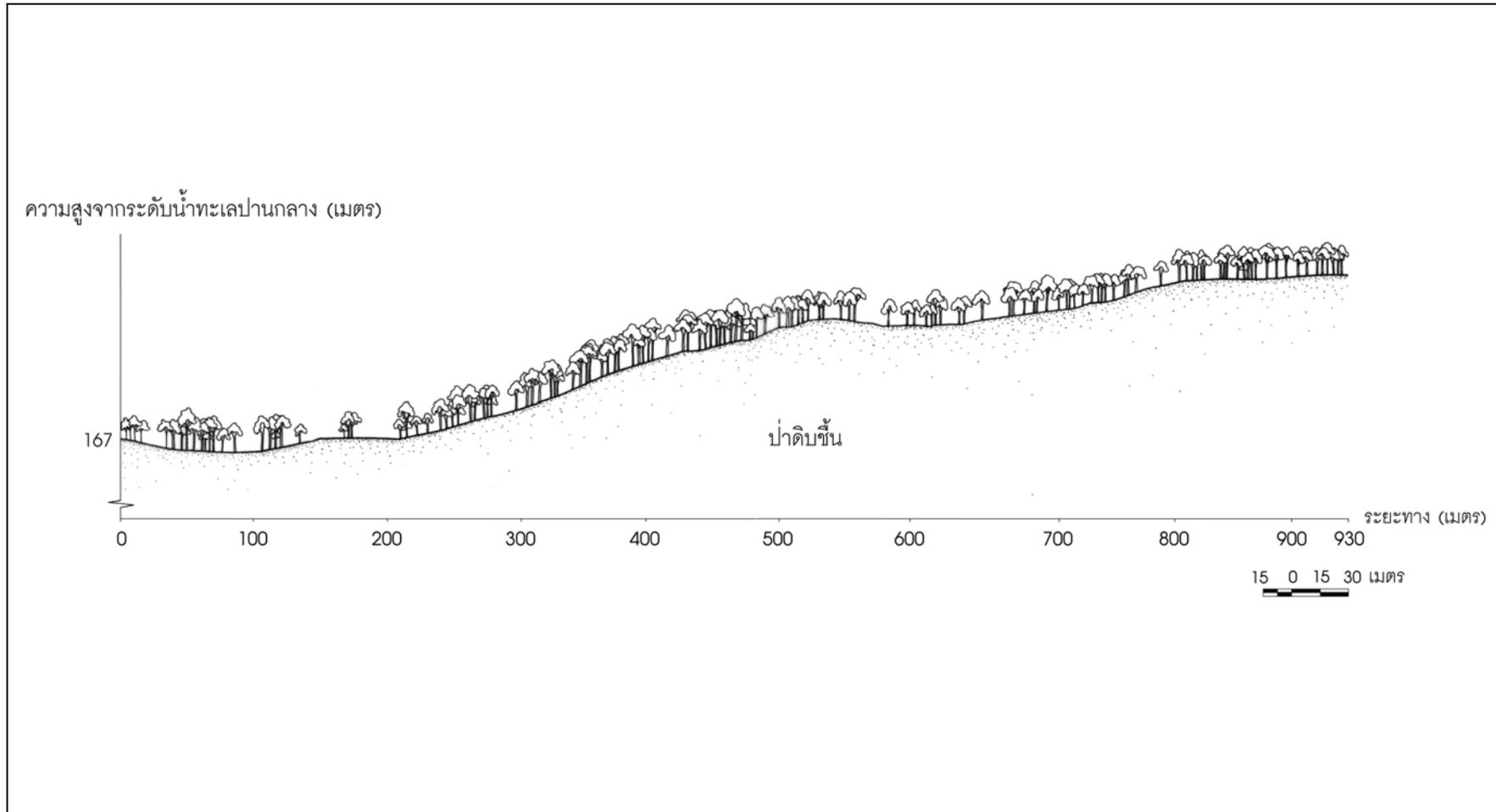

8. น้ำตกกะโรม

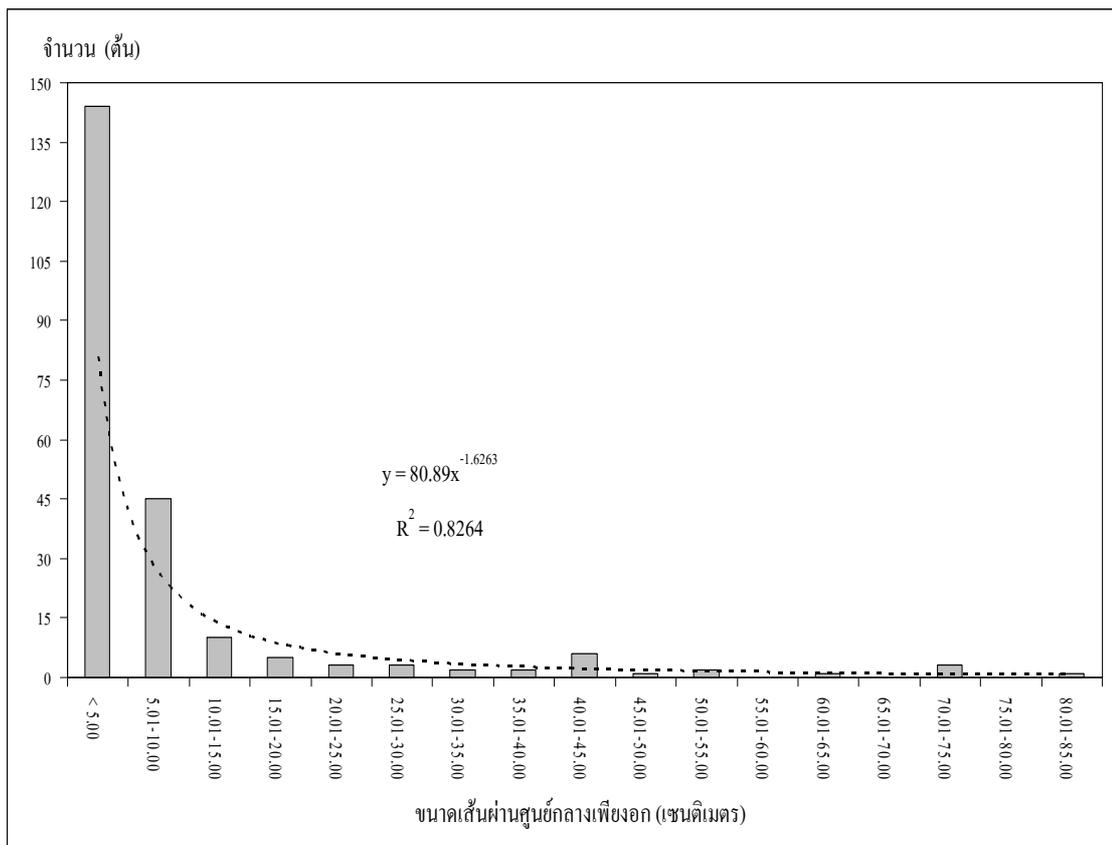
8.1. ด้านความโดดเด่นของสังคมพืช ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

8.1.1 ปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร พบว่า จากการเดินสำรวจตลอดความยาวทั้งหมดของเส้นทางเดินจากลานจอดรถไปยังน้ำตกชั้นสุดท้ายที่เปิดให้นักท่องเที่ยวใช้ประโยชน์ (น้ำตกชั้นที่ 7) ซึ่งมีระยะทางทั้งหมด 930 เมตร โดยมีความลาดชันตลอดเส้นทางเฉลี่ย 7.26 เปอร์เซ็นต์ มีต้นไม้ใหญ่บริเวณสองข้างทางค่อนข้างมากสามารถนับต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตรขึ้นไป ที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 130 เซนติเมตร ที่ขึ้นอยู่ห่างจากขอบเส้นทางเดินทั้งสองข้างไม่เกิน 10 เมตร ได้จำนวน 174 ต้น คิดเป็น 18.71 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร รายละเอียดปรากฏดังภาพที่ 58

8.1.2 การปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด พบว่า เมื่อนำข้อมูลจากการวางแผนศึกษาสังคมพืชเกี่ยวกับการกระจายของต้นไม้บริเวณน้ำตกกะโรมมาเขียนกราฟเพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นไม้กับขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอกของต้นไม้ ปรากฏว่ากราฟที่ได้เมื่อพิจารณาในภาพรวมจะมีลักษณะเป็นรูป L-shape ($R^2 = 0.8264$) (ดังภาพที่ 59) นั่นหมายถึงมีต้นไม้ขนาดเล็กจำนวนมากและมีต้นไม้ขนาดใหญ่จำนวนน้อย อันเป็นดัชนีชี้ให้เห็นว่าสภาพป่าบริเวณนี้มีองค์ประกอบของต้นไม้ขนาดต่าง ๆ อยู่ในสภาวะสมดุลหรืออยู่ในสภาวะที่เรียกว่า “stationary stage” หรืออยู่ในสภาวะที่ค่อนข้างคงที่มีการทดแทนดี (Ogawa และคณะ, 1965) โดยสามารถสรุปจากกราฟได้ว่าสังคมพืชมีการปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด เพราะลักษณะของกราฟค่อนข้างมีความต่อเนื่องในการกระจายของหมู่ไม้ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดต่าง ๆ แม้จะมีบางช่วงที่หมู่ไม้ขาดความต่อเนื่องไปแต่ก็เป็นหมู่ไม้ที่ค่อนข้างมีความโต คือ ช่วงหมู่ไม้ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอกขนาด 54.51 - 59.50 เซนติเมตร 64.51 - 69.50 เซนติเมตร และในช่วง 74.51 - 79.50 เซนติเมตร นอกจากนี้องค์ประกอบของหมู่ไม้ในชั้นอายุต่าง ๆ จากการเก็บข้อมูลในช่วงเวลา 1 ปี พบว่า มีความผันแปรของจำนวนทั้งไม้หนุ่ม ไม้รุ่ม และกล้าไม้ กล่าวคือ มีแนวโน้มลดลงในแต่ละช่วงฤดูกาลคือตั้งแต่เริ่มเก็บข้อมูลในช่วง ฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน ตามลำดับ โดยไม้หนุ่มในช่วงฤดูฝนมีจำนวน 146 ต้น ฤดูหนาวมีจำนวน 144 ต้น และฤดูร้อนจำนวน 142 ต้น ส่วนไม้รุ่มในช่วงฤดูฝนมีจำนวน 32 ต้น ฤดูหนาวมีจำนวน 31 ต้น ฤดูร้อนมีจำนวน 29 ต้น และกล้าไม้ช่วงฤดูฝนมีจำนวน 54 ต้น ฤดูหนาวมีจำนวน 53 ต้น และฤดูร้อนมีจำนวน 50 ต้น ซึ่งรายละเอียดที่ได้จากการวางแผนศึกษา

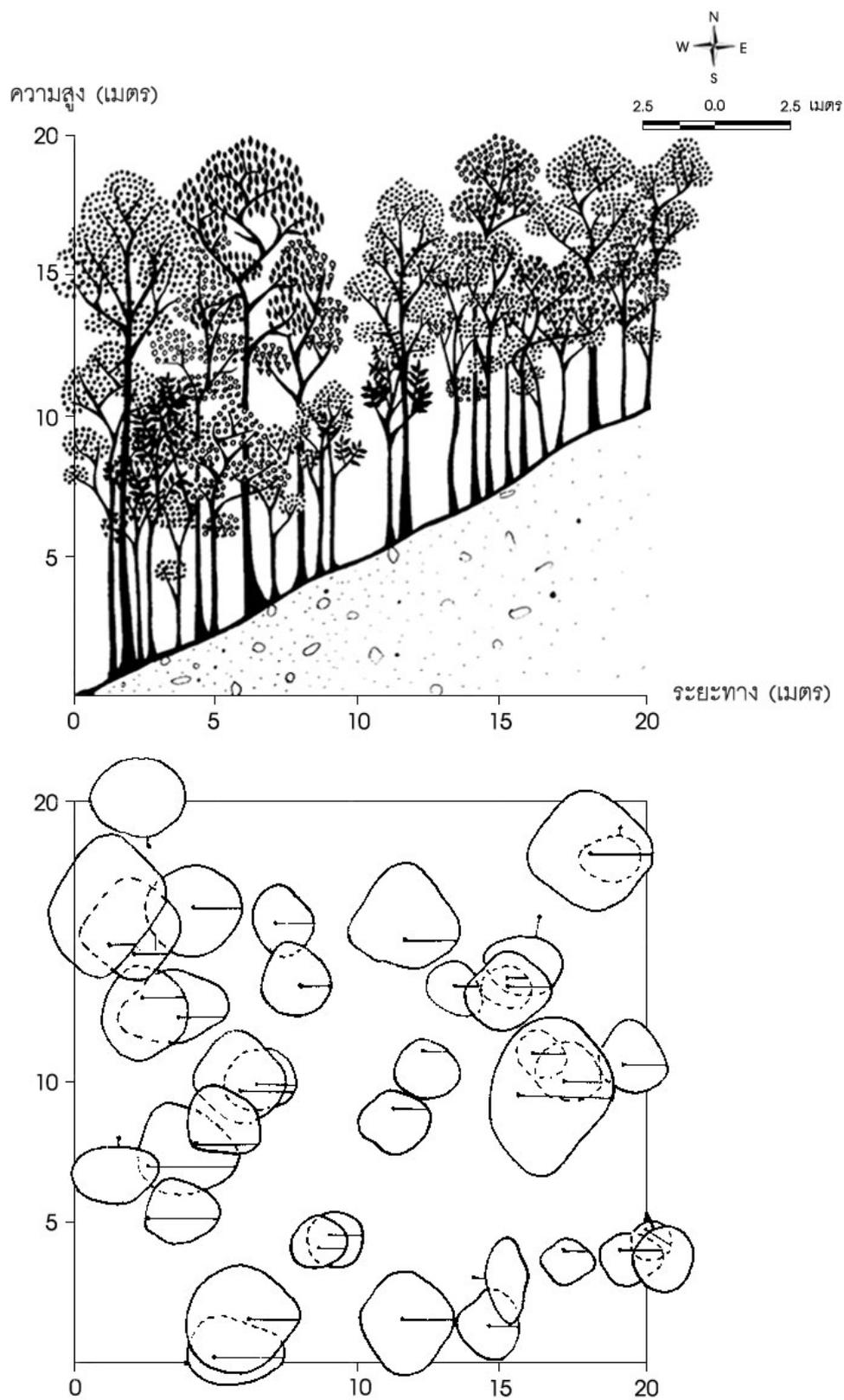
ภาพที่ 58 ภาพตัดขวางของเส้นทาง และปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร บริเวณเส้นทางเดินไปยังน้ำตกกะโรม

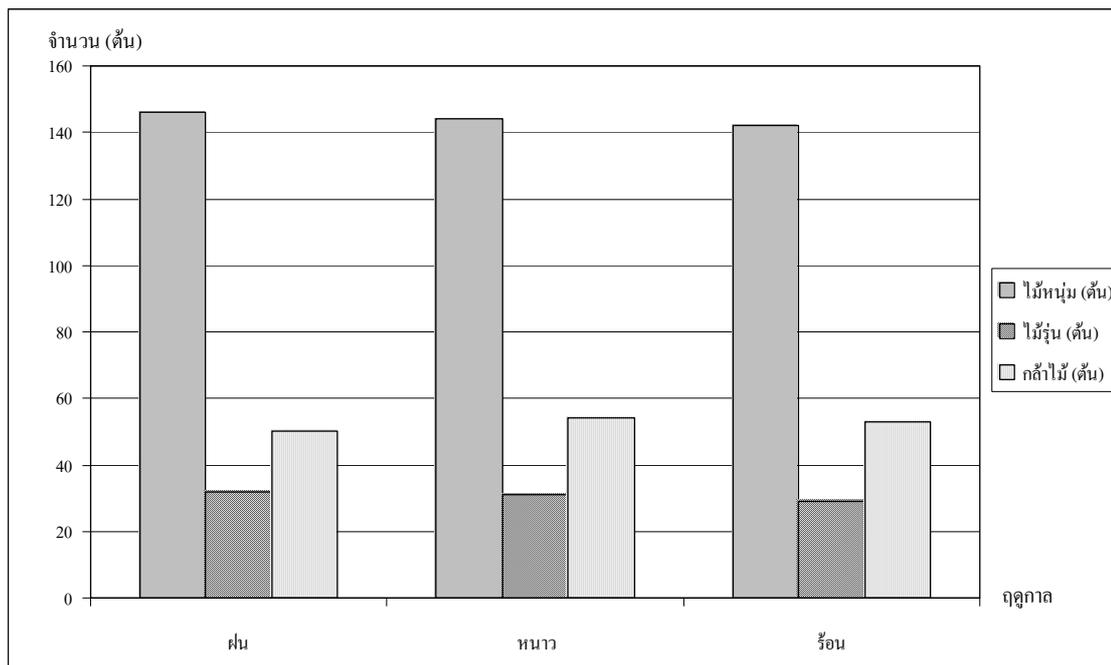
ภาพที่ 59 การปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอดของสังคมป่าดิบชื้น บริเวณน้ำตกน้ำตกกะโรม

สังคมพืชบริเวณน้ำตกกะโรม ปรากฏดังภาพที่ 60 ตารางผนวกที่ 53 ภาพที่ 61 ตารางผนวกที่ 54 และตารางผนวกที่ 55

8.1.3 เปอร์เซ็นต์การปกคลุมเรือนยอด พบว่า ภายในเส้นทางเดินจากลานจอดรถไปยังน้ำตกชั้นสุดท้าย (ชั้นที่ 7) มีความร่มรื่นค่อนข้างมากเนื่องจากบริเวณดังกล่าวปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบชื้นซึ่งมีเรือนยอดค่อนข้างแน่นทึบ เพราะประกอบไปด้วยพรรณไม้ไม่ผลัดใบ โดยมีการปกคลุมของเรือนยอดตลอดทั้งปีเฉลี่ยเท่ากับ 78.02 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีการปกคลุมของเรือนยอดมากที่สุดในช่วงฤดูฝนเท่ากับ 79.85 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือช่วงฤดูหนาวมีการปกคลุมของเรือนยอดเท่ากับ 77.98 เปอร์เซ็นต์ และช่วงฤดูร้อนมีการปกคลุมของเรือนยอดน้อยที่สุดเท่ากับ 76.23 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ภาพที่ 60 โครงสร้างทางด้านตั้ง และการปกคลุมเรือนยอดของพรรณไม้ในสังคมป่าดิบชื้น บริเวณน้ำตกกะโรม

ภาพที่ 61 ปริมาณไม้หนุ่ม กล้าไม้ และกล้าไม้ไม้บริเวณน้ำตกกะโรมตามช่วงฤดูกาล

8.2 โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า จากการสำรวจซ้ำทั้ง 3 ฤดูกาลในรอบ 1 ปี บริเวณน้ำตกกะโรม ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

8.2.1 จำนวนชนิดนก พบว่า พบนกทั้งจากการเห็นตัวและ / หรือได้ยินเสียงร้องทั้งสิ้น 31 ชนิด ซึ่งเป็นนกประจำถิ่น 26 ชนิด และนกอพยพช่วงฤดูหนาว / ช่วงไม่ผสมพันธุ์ 5 ชนิด โดยในช่วงฤดูฝนพบนกจำนวน 17 ชนิด เป็นนกประจำถิ่น 15 ชนิด เช่น นกเงือกปากดำ (*Anorrhinus galeritus*) นกแซงแซวหางป๋วงใหญ่ (*Dicrurus paradiseus*) และนกปรอดคอดลาย (*Pycnonotus finlaysoni*) เป็นต้น เป็นนกอพยพช่วงฤดูหนาว / ช่วงไม่ผสมพันธุ์ 2 ชนิด คือนกกระเต็นน้อยธรรมดา (*Alcedo atthis*) และนกเค้าลมดง (*Dendronanthus indicus*) ส่วนในช่วงฤดูหนาวพบนกจำนวน 22 ชนิด เป็นนกประจำถิ่น 19 ชนิด ได้แก่ เหยี่ยวรุ้ง (*Spilornis cheela*) นกกาฝากอกเหลือง (*Prionochilus maculatus*) และนกปรอดทอง (*Pycnonotus atriceps*) เป็นต้น เป็นนกอพยพช่วงฤดูหนาว / ช่วงไม่ผสมพันธุ์ 3 ชนิด ได้แก่ นกยางเขียว (*Butorides striatus*) นกนางแอ่นบ้าน (*Hirundo rustica*) และนกเค้าลมหลังเทา (*Motacilla cinerea*) และช่วงฤดูร้อนพบนกจำนวน 12 ชนิด ซึ่งเป็นนกประจำถิ่นทั้งหมด ได้แก่ นกพญาไฟใหญ่ (*Pericrocotus flammeus*) นกปรอดสวน (*Pycnonotus blanfordi*) และนกกระจับธรรมดา (*Orthotomus sutorius*) เป็นต้น รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 56

8.2.2 จำนวนชนิดสัตว์ป่าขนาดเล็ก - ขนาดกลาง พบว่า พบเห็นตัวและ / หรือ ร่องรอยของสัตว์ป่าขนาดเล็ก - กลางทั้งสิ้น 5 ชนิด โดยในช่วงฤดูฝนพบ 3 ชนิด ได้แก่ กระรอกท้องแดง (*Callosciurus erythraeus*) พญากระรอกดำ (*Ratufa bicolor*) และกระรอกหางม้าเล็ก (*Sundasciurus tenuis*) ส่วนช่วงฤดูแล้งพบ 4 ชนิด ได้แก่ กระรอกท้องแดง (*Callosciurus erythraeus*) พญากระรอกดำ (*Ratufa bicolor*) หมูป่า (*Sus scrofa*) และกระแตไต่ (*Tupaia gils*) และช่วงฤดูร้อนพบ 3 ชนิด คือ พญากระรอกดำ (*Ratufa bicolor*) หมูป่า (*Sus scrofa*) และกระแตไต่ (*Tupaia gils*) รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 57

8.2.3 จำนวนชนิดสัตว์ป่าขนาดใหญ่ พบว่า จากการสำรวจตลอดทั้ง 3 ฤดูกาล ในช่วงเวลา 1 ปี พบเห็นตัวและ / หรือร่องรอยการมีอยู่ของสัตว์ป่าขนาดใหญ่เพียง 1 ชนิด ในช่วงฤดูฝน คือ กวางป่า (*Cervus unicolor*) รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 57

8.3 ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

8.3.1 ความกว้างบริเวณฐานน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุด พบว่า น้ำตกกะโรมมีความกว้างบริเวณฐานน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุดเท่ากับ 28.0 เมตร

8.3.2 ความสูงของน้ำตกชั้นที่สูงที่สุด พบว่า น้ำตกกะโรมมีความสูงของชั้นที่สูงที่สุดเท่ากับ 50.0 เมตร (น้ำตกชั้นที่ 7)

8.3.3 จำนวนชั้นของน้ำตก พบว่า น้ำตกกะโรมมีทั้งหมด 19 ชั้น แต่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปใช้ประโยชน์ได้เพียง 4 ชั้น เนื่องจากชั้นน้ำตกที่เหลือมีลักษณะทางกายภาพไม่เหมาะสมในการเข้าไปใช้ประโยชน์ทางนันทนาการ

8.3.4 จำนวนเดือนที่มีน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติ พบว่า น้ำตกกะโรมมีน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติเป็นเวลา 9 เดือน โดยมีปริมาณน้ำมากที่สุดช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม และมีปริมาณน้ำน้อยที่สุดช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม

8.4 คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ ได้ผลการศึกษาดังนี้

พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้าไปเยือนหรือใช้ประโยชน์บริเวณน้ำตกกะโรม สามารถพบเห็นสภาพภูมิทัศน์ประเภทต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น Focal landscape ของลำน้ำน้ำตกเส้นทางเดิน ซึ่งสองข้างทางปกคลุมด้วยป่าดิบชื้น Detail landscape ของพรรณไม้บริเวณน้ำตกและตลอดเส้นทางเดิน และ Feature landscape ของน้ำตกชั้นต่าง ๆ เป็นต้น โดยรายละเอียดภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกกะโรม ปรากฏดังภาพที่ 62 และภาพที่ 63

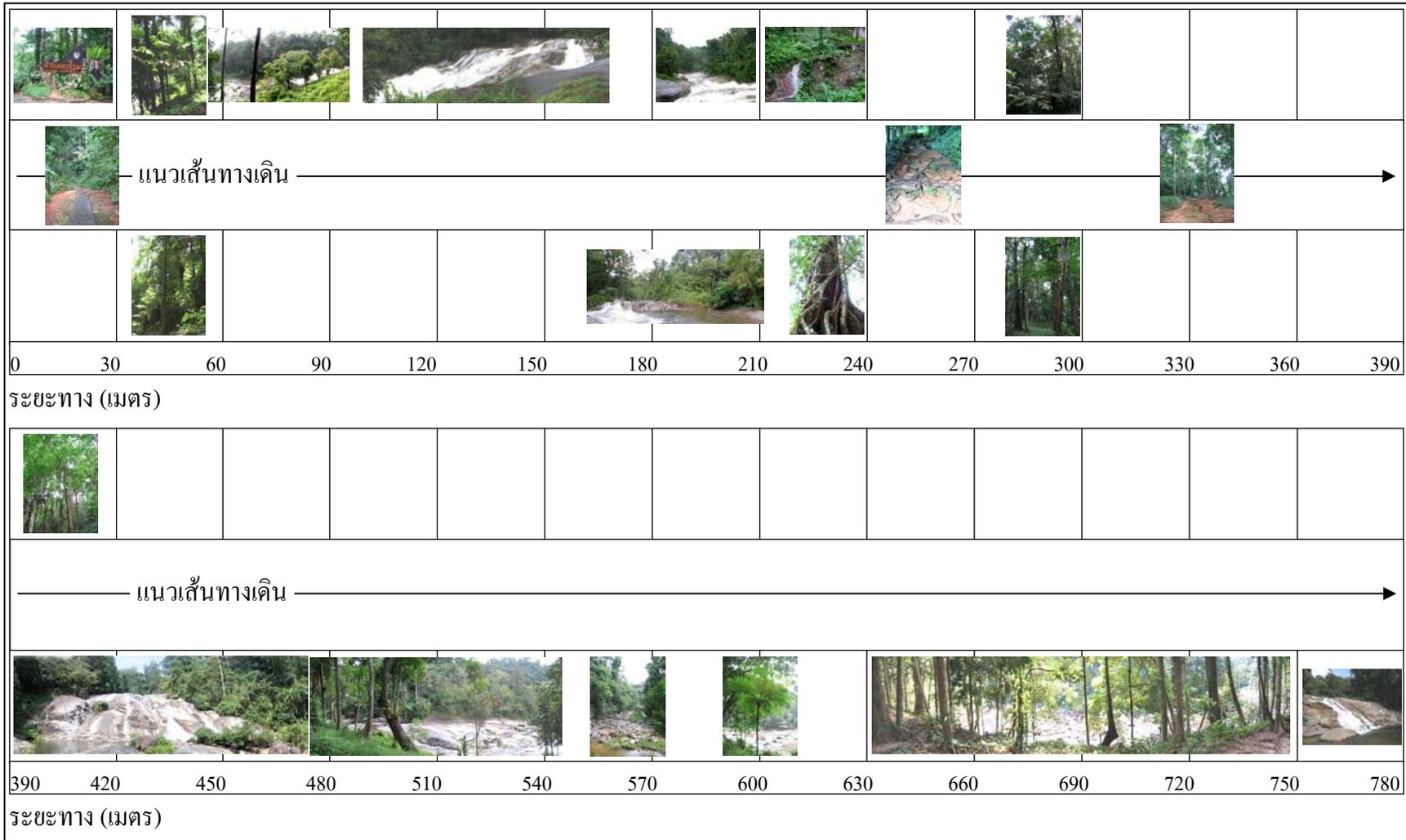
สำหรับน้ำตกกะโรมเป็นแหล่งนันทนาการที่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้ประโยชน์ได้ตลอดทั้งปี โดยมีกิจกรรมหลักคือเล่นน้ำ และชมน้ำตก โดยช่วงที่เหมาะสมสำหรับการประกอบกิจกรรมคือช่วงปลายฤดูฝน โดยรายละเอียดภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกกะโรมในแต่ละช่วงฤดูกาล ปรากฏดังตารางที่ 16

8.5 นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย ได้ผลการศึกษาดังนี้

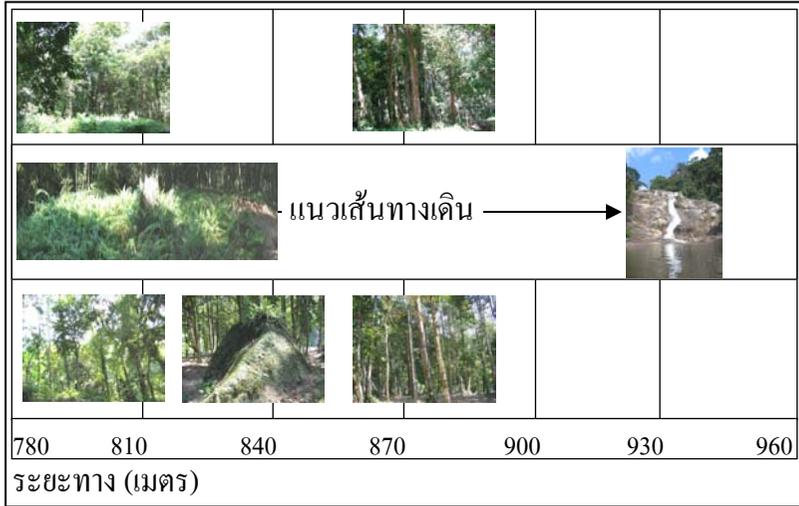
พบว่า บริเวณน้ำตกกะโรมมีความโดดเด่นของสภาพธรรมชาติและทรัพยากรค่อนข้างสูง ทั้งความโดดเด่นของฐานทรัพยากรรวมทั้งความอุดมสมบูรณ์ของสังคมป่าดิบชื้นบริเวณน้ำตก ดังนั้นเค้าโครงในการสื่อความหมายจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเป็นต้นน้ำลำธาร

8.6 ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

8.6.1 ขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำที่สามารถเข้าถึงได้โดยปลอดภัย พบว่า บริเวณน้ำตกกะโรม จากการสำรวจเก็บข้อมูลทั้ง 3 ฤดูกาล มีขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 1,871.00 ตารางเมตร โดยมีขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำมากที่สุดช่วงฤดูหนาวเท่ากับ 2,135.00 ตารางเมตร ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับช่วงฤดูฝนคือ 1,875.00 ตารางเมตร และช่วงฤดูร้อนมีขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำน้อยที่สุดเท่ากับ 1,603.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 62 ภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกกะโรม

ภาพที่ 62 (ต่อ)

 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: trailhead Distance: 0 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer normal Detail: trail Distance: 20 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 45 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 45 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer superior Detail: creek Distance: 70 meters Landscape Quality: common</p>
 <p>Types: Focal landscape Position: observer superior Detail: waterfall Distance: 142 meters Landscape Quality: common</p>		 <p>Types: Focal landscape Position: observer superior Detail: waterfall Distance: 190 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer normal Detail: 4th waterfall Distance: 190 meters Landscape Quality: distinctive</p>	

ภาพที่ 63 การวิเคราะห์ภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกกะโรม

 <p>Types: Detail landscape Position: observer inferior Detail: <i>ficus</i> sp. Distance: 230 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer normal Detail: soil erosion Distance: 250 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 320 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 320 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer normal Detail: soil erosion Distance: 331 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer inferior Detail: plant community Distance: 400 meters Landscape Quality: common</p>
 <p>Types: Feature landscape Position: observer normal Detail: 5th waterfall Distance: 430 meters Landscape Quality: common</p>		 <p>Types: Panoramic landscape Position: observer superior Detail: waterfall Distance: 510 meters Landscape Quality: normal</p>		 <p>Types: Focal landscape Position: observer superior Detail: creek Distance: 560 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: fern Distance: 600 meters Landscape Quality: distinctive</p>

 <p>Types: Focal landscape Position: observer superior Detail: stream Distance: 660 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: 6th waterfall Distance: 770 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 800 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 800 meters Landscape Quality: common</p>	
 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: fern Distance: 800 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer inferior Detail: fern Distance: 840 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 850 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 850 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Feature landscape Position: observer normal Detail: 7th waterfall Distance: 930 meters Landscape Quality: distinctive</p>

ตารางที่ 16 ตัวอย่างภูมิทัศน์ที่มีโอกาสพบเห็นแตกต่างกันตามฤดูกาลบริเวณเส้นทางเดินไป
น้ำตกกะโรม

รายละเอียดภูมิทัศน์	ฤดูกาล		
	ฝน	หนาว	ร้อน
Types: Feature landscape Position: observer normal Detail: 4 th waterfall Distance: 190 meters Landscape Quality: distinctive			
Types: Feature landscape Position: observer inferior Detail: 5 th waterfall Distance: 430 meters Landscape Quality: common			
Types: Ephemeral landscape Position: observer normal Detail: flowers ¹ , leaf bud ² , mushroom ² , flowers ³ , mushroom ³ , flowers ³ Distance: 600 - 750 meters Landscape Quality: distinctive		 	
Types: Feature landscape Position: observer normal Detail: 6 th waterfall Distance: 770 meters Landscape Quality: common			
Types: Feature landscape Position: observer normal Detail: 7 th waterfall Distance: 930 meters Landscape Quality: distinctive			

หมายเหตุ: ¹ คือ รายละเอียดของภูมิทัศน์ช่วงฤดูฝน

² คือ รายละเอียดของภูมิทัศน์ช่วงฤดูหนาว

³ คือ รายละเอียดของภูมิทัศน์ช่วงฤดูร้อน

8.6.2 ความขุ่นของน้ำ พบว่า น้ำบริเวณน้ำตกกะโรมมีค่าความขุ่นโดยเฉลี่ยทุกช่วงฤดูกาลเท่ากับ 4.03 NTU โดยจะมีความขุ่นมากที่สุดในช่วงฤดูฝนเท่ากับ 8.25 NTU เนื่องจากช่วงฤดูฝนบริเวณน้ำตกมีกระแสที่ค่อนข้างแรงพัดพาตะกอนหรือสารแขวนลอยต่าง ๆ ทำให้น้ำมีความขุ่นค่อนข้างมาก รองลงมาคือฤดูร้อนมีค่าความขุ่นเท่ากับ 2.04 NTU และฤดูหนาวมีค่าความขุ่นเท่ากับ 1.80 NTU ตามลำดับ

8.7 ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

8.7.1 ความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/ บดอัดของดิน พบว่า ดินบริเวณน้ำตกกะโรมมีค่าความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/ บดอัดของดินเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยมีค่าความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/ บดอัดของดินมากที่สุดในช่วงฤดูร้อนเท่ากับ 4.59 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร รองลงมาคือช่วงฤดูหนาวเท่ากับ 3.59 และมีค่าความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/ บดอัดของดินน้อยที่สุดในช่วงฤดูฝนเท่ากับ 1.03 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ตามลำดับ

8.7.2 ความยึดแน่นของเนื้อดิน พบว่า ดินบริเวณน้ำตกกะโรมมีค่าความยึดแน่นของเนื้อดินเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยมีค่าความยึดแน่นของเนื้อดินมากที่สุดใน ช่วงฤดูฝนเท่ากับ 1.22 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร รองลงมาคือช่วงฤดูหนาวมีค่าเท่ากับ 1.07 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีค่าความยึดแน่นของเนื้อดินน้อยที่สุดในช่วงฤดูร้อนเท่ากับ 0.49 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

8.7.3 ประเภทของสังคมพืช จากการตรวจสอบในพื้นที่จริง พบว่า สังคมพืชบริเวณน้ำตกกะโรมคือ สังคมป่าดิบชื้น ซึ่งมีแหล่งชื่อ (*Dehaasia kurzii*) เป็นไม้ดัชนี (IVI = 27.8854) รองลงมาคือ ก่อเขา (*Lithocarpus* sp.) (IVI = 23.2211) และสาบ (*Pometia ridleyi*) (IVI = 12.8844) ตามลำดับ รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 53 โดยมีโครงสร้างทางด้านตั้ง และการปกคลุมเรือนยอดของพรรณไม้ ปรากฏดังภาพที่ 60

8.7.4 ความลาดชันของพื้นที่ พบว่า บริเวณน้ำตกกะโรมมีสภาพภูมิประเทศโดยรอบเป็นภูเขาพื้นที่จึงมีความลาดชันค่อนข้างสูง โดยมีความลาดชันของพื้นที่เฉลี่ยเท่ากับ 39.00 เปอร์เซ็นต์

8.7.5 การมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน จากการสอบถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลแหล่งนันทนาการ พบว่า บริเวณน้ำตกกะโรมเคยมีรายงานการพบเห็นร่องรอยของสัตว์ป่าที่หายาก 1 ชนิด คือ เลียงผาหรือโคร่า (*Naemorhedus sumatraensis*) ซึ่งจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

8.8 ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

8.8.1 ระยะทางระหว่างแหล่งนันทนาการที่ประเินกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้ที่สุด พบว่า แหล่งนันทนาการทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ใกล้น้ำตกกะโรมมากที่สุด คือ ถ้ำแก้วสุรกาณต์ ซึ่งมีระยะทางห่างออกไปประมาณ 5.64 กิโลเมตร รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 58

8.8.2 จำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร พบว่า ภายในรัศมีระยะ 80 กิโลเมตร จากน้ำตกกะโรมมีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติจำนวน 76 แห่ง โดยมีแหล่งนันทนาการประเภทเดียวกันกับน้ำตกกะโรมจำนวน 45 แห่ง เช่น น้ำตกท่าแพ น้ำตกพรหมโลก และน้ำตกหอนสวรรค์ เป็นต้น ซึ่งมีระยะทางห่างจากน้ำตกกะโรมเท่ากับ 6.35, 14.41 และ 51.99 กิโลเมตร ตามลำดับ แหล่งนันทนาการทางธรรมชาติประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ถ้ำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ธรณีศึกษา หาดทราย/ชายทะเล น้ำพุร้อน จุดชมวิว ลำน้ำ ทั้งสิ้นจำนวน 31 แห่ง เช่น ถ้ำวังน้ำศรีธรรมโศกราช เส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง - ยอดเขาหลวง สุสานหอย 37 ล้านปี หาดสระบัว บ่อน้ำร้อนกรุงชิง จุดชมวิวสุรนันทา และทะเลน้อย เป็นต้น ซึ่งมีระยะทางห่างจากน้ำตกกะโรมเท่ากับ 11.71, 12.70, 20.08, 35.46, 41.43, 41.62 และ 78.88 กิโลเมตร รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 58

8.9 ความปลอดภัย ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

8.9.1 โอกาสในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรม พบว่า บริเวณน้ำตกกะโรม นักท่องเที่ยวมีโอกาสในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรมน้อยมาก เนื่องจากการสำรวจบริเวณพื้นที่ใช้ประโยชน์พบว่ามีชนิดของพืชเป็นพิษ / เป็นอันตรายโดยการสัมผัสเพียง 2 ชนิด คือ สามแก้ว (*Dendrocnide stimulans*) หากสัมผัสโดนขนหรือเก็ล็ดตามส่วนต่าง ๆ เช่น ใบ ช่อดอก จะทำให้เกิดอาการคัน ผิวนั่งไหม้เกรียมหรือแดง เป็นผื่นและปวดมาก และกะลั่งตั้งช้าง (*Dendrocnide sinuata*) ซึ่งหากสัมผัสโดนขนตามใบและส่วนต่าง ๆ ของช่อดอก ทำให้คัน ผิวนั่งไหม้หรือแดงเป็นผื่นและปวดแสบ

8.9.2 โอกาสในการพบสัตว์เป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรม พบว่า บริเวณน้ำตกกะโรม นักท่องเที่ยวมีโอกาสพบสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรมภายในบริเวณแหล่งได้ เนื่องจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ พบว่า มีสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายจำนวน 3 ชนิด ได้แก่ งูจงอาง (*Ophiophagus hannah*) และงูเห่า (*Naja* sp.) ซึ่งเป็นงูพิษที่มีพิษออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท และงูเหลือม (*Python reticulatus*) ซึ่งไม่ใช่งูพิษแต่อาจทำอันตรายโดยการใส่ลำตัวบีบรัด

8.9.3 โอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติในช่วงที่เปิดให้มีการประกอบกิจกรรม พบว่า น้ำตกกะโรมเปิดให้นักท่องเที่ยวใช้ประโยชน์ด้านนันทนาการได้ตลอดทั้งปี ซึ่งในด้านโอกาสการเกิดภัยธรรมชาติ ในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมซึ่งมีฝนตกหนักมีโอกาสเกิดน้ำป่าท่วมบริเวณสะพานปูนซึ่งเป็นทางเดินข้ามน้ำตกไปสู่ทางเดินอีกฝั่งเพื่อชมน้ำตกชั้นต่อ ๆ ไป โดยมีกระแสน้ำค่อนข้างแรงและมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายเป็นประจำทุกปีเฉลี่ยประมาณ 9 วันต่อปี

8.10 ภูมิอากาศ จากการตรวจสอบข้อมูลอุตุนิยมวิทยเกี่ยวกับภูมิอากาศจากสถานีตรวจวัดอากาศนครศรีธรรมราชในคาบ 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2546 ซึ่งเป็นสถานีตรวจวัดอากาศที่ตั้งอยู่ใกล้กับน้ำตกกะโรมมากที่สุด ซึ่งมีระยะทางห่างออกไปประมาณ 23.60 กิโลเมตร ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

8.10.1 อุณหภูมิเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 27.2 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิเฉลี่ยมีค่าสูงสุด ช่วงช่วงเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมเท่ากันเท่ากับ 28.3 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยมีค่าต่ำสุดช่วงเดือนธันวาคมเท่ากับ 25.8 องศาเซลเซียส

8.10.2 ความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยตลอดทั้งปีเท่ากับ ร้อยละ 81.8 โดยความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยมีค่าสูงสุดช่วงเดือนพฤศจิกายนร้อยละ 87.5 และความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยมีค่าต่ำสุดช่วงเดือนกรกฎาคมเท่ากับ ร้อยละ 78.5

8.10.3 จำนวนวันฝนตกต่อปี เฉลี่ยเท่ากับ 172.0 วัน โดยมีจำนวนวันฝนตกมากที่สุดช่วงเดือนพฤศจิกายนเฉลี่ยเท่ากับ 21.2 วัน และมีจำนวนวันฝนตกน้อยที่สุดช่วงเดือนกุมภาพันธ์เฉลี่ยเท่ากับ 6.1 วัน

รายละเอียดสภาพภูมิอากาศจากสถานีตรวจวัดอากาศนครศรีธรรมราช ปรากฏดังตารางผนวกที่ 59